המלך והדת נתנה בשושן הבירה ומרדכי **איש** **ואת**
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת
זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה **פרשנדתא** **ואת**
ושמחה ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר
ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר **דלפון** **ואת**
דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים
משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים **אספתא** **ואת**
כי נפל פחד היהודים עליהם ובשנים עשר
חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו **פורתא** **ואת**
אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום
אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך **אדליא** **ואת**
הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם
נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך **ארידתא** **ואת**
אחשורוש לשלוח יד במבקשי רעתם ואיש לא
עמד בפניהם כי נפל פחדם על כל העמים ויכל **פרמשתא** **ואת**
שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי
המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי **אריסי** **ואת**
נפל פחד מרדכי עליהם כי גדול מרדכי בבית
המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי **ארדי** **ואת**
הולך וגדול ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב
והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם ובשושן **ויזתא** **עשרת**
הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות

בני המן בן המדתא צרר היהודים הרגו ובזה לא
שלחו את ידם ביום ההוא בא מספר ההרוגים
בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש
מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות
המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך וזהר
בקשתך עוד ותעש ותאמר אסתר אם על
המלך טוב ינתן גם מחר ליהודים אשר בשושן
לעשות כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על
העץ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן
ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו היהודים אשר
בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר
ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו
את ידם ושאר היהודים אשר במדינות המלך
נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרג בשנאיהם
חמש ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם
ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה
עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה
והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר
בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר
בו ועשה אתו יום משתה ושמחה על כן
היהודים הפרוזים הישבים בערי הפרזות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה
ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו
ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים
אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש הקרובים והרחוקים לקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר
ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כימים
אשר נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר
נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב
לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח
מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים ויקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם כי המן בן המדתא האגגי צרר
כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור
הוא הגורל להמם ולאבדם ובבאה לפני המלך
אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר
חשב על היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו
על העץ על כן קראו לימים האלה פורים על
שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה
ראו על ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבלו